

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1729. usque ad annum 1731

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1785

VD18 13322648

§. 38. Contraversia inter Victorem Amadarum, ejusque Filium Regem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67677](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-67677)

detestabantur, professi sint, & suam Sæc. XVIII.
A.C. 1731.
hypocrisim ad suos posteros propagari. Id sane Christi doctrinæ & Evangelii præceptis recta contrarium est, nec primis Christianis consonum, qui quidem ob pœnarum metum in cryptis habitantes occulte Religionis exercitiis vacabant, quin tamen Ethnicorum superstitionem exterius simularent. Porro cetera, quæ de horum agrestium emigratione subinde facta, de eorum transplantatione in remotissimas regiones, necnon de incultis eorum moribus &c. præterea referri possent, ab aliis abunde jam vulgata, passimque nota Lectorem fatigarent citius, quam Scriptorem deficerent.

§. XXXVIII.

Controversia inter Victorem Amadeum Regem, ejusque Filium.

Aliquamdiu Victor Amadeus Sardiniae Rex, translato in Carolum Emanuelem Filium suum Regno, quiete vivebat, subito tamen præter omnium expectationem inter utrumque levis dissensionis scintilla in apertum erupit incendium; cum enim Carolus primo jam Regiminis sui anno rem male administratam, multasque corruptelas invaluisse deprehenderet, simulque No-

Ss 4 / biles

Sæc. XVIII. biles exinde a pristino suo decore
A. C. 1731. me ad iuopiam se redactos queretur,
novus Rex hac superre cum patre collocutus, culpam in eum tacitam
reprehensione conjectisse arguebat. Acrior nonnihil inter utrumque ex
verborum contentio, quam tamen hinc
Patris moderatio, illinc Filii reverentia temperabat: Ast brevi recruduit
indignatio, cum Filius Rex Patrem
cum uxore Regina visum iret, & ne
hunc nec ejus conjugem Marchionissam
de Spigno amplexu honoraret, immo
permitteret, ut Marchionissa utique
præter morem manum deoscularetur.
Ab eo temporis articulo Victor Amadeus
mœrore affici, ejusque animus
inquieto cogitationum turbine jactatus
videbatur: suspicabantur nonnulli, quod
in tetro silentio abdicati Regni poenitentia
dinem proderet sceptro assueta manus;
creditum quoque, hoc ipsum sollii re-
petendi desiderium suæ Conjugis am-
bitione vel instillatum, vel auctum
fuisse: Ut ut res se habuerit, id certissimum est, Carolum Regem tunc de
Patris sui proposito haud ultra dubitasse, dum Hic unacum sua Conjugi
& Proceribus Taurinum Regni Metropoli
pergere, & arcis Gubernatoreum
tum morbo detentum avidius quam
cautius invisere pararet: Huic tame-
co-

colloqui non modo prohibitus est, sed ^{Sæc. XVIII.} etiam illius adhuc diei vespera præsi- ^{A.C. 1731.} diarii illi milites, qui Amadeo arctius obstricti credebantur, urbe exire jussi sunt, subrogatis aliis quatuor legionibus, quarum fides novo Regi sat comprobata erat. Tum vero Carolus Rex una ex parte arctabatur ab ipso filialis reverentiae obsequio, ex altera a publicæ tranquillitatis studio; compererat enim Patrem nescio, quas armorum societas & consilia Regno perniciosa meditari. Prævalente igitur publicæ utilitatis amore prætoriæ Legionis Tribunum ad Amadeum Patrem allegat, qui eidem nuntiaret, novum Regem filialem quidem reverentiam, amorem & obedientiam erga ipsum constanter testari: Eidem tamen videri, Taurinensis cæli temperiem ejus valetudini minus salubrem fore, haud ergo gravaretur, sub satellitio Regia sua Majestate condigno Rivolum secedere: Amadeus, qui ad omnia adversa jam dudum occaluerat, imperterritus reposuit, quid rei subesset, se non ignorare, equos curri jungerent, sese jam itineri accinctum esse, his vix dictis animo concidit, sed mox sibi redditus, suam quoque conjugem de proximo discessu moneri jussit, qua tamen simul abire prohibita, ipse solus

Ss 5

noctu

Sæc. XVIII. noctu die 28. Octobris Rivolum, arcem
A.C. 1731. probe munitam, deductus est, Mar-
chionissa autem valido milite super
Cerram abducebatur, ubi vitæ tranquillitate, cunctisque commodis aqua-
bilectamentis fruebatur, excepta libe-
rtate; continuo enim quadraginta
milites ad ejus gressus excubabant,
plures postea Nobiles & famuli Am-
deo addicti post severam quæsitionem
in Taurinensi arce capti detinebantur.
Ea res summum Pontificem, ac pre-
cipue Franciæ & Hispaniæ Reges ma-
xima admiratione defixos tenuit, ut
ipse Clemens Papa hoc factum in exem-
plum trahi veritus, datis ad Carolum
literis paternam reprehensionem ad-
didit, ipse vero Rex exposito majori
mali periculo suam agendi rationem
scite vindicabat. Non adeo facilis au-
res Regia excusatio invenerat apud
Hispaniæ & Galliæ Reges, qui non
modo in gravem indignationem, sed
& acres armorum minas erupere. Rex
inde nil territus icto fœdere cum Ce-
fare, caussas, quæ ipsum ad hoc impulissent, publico scripto exposuit, le-
ctisque egregiis Administris regnum
sapientissime auspicatus est.

§. XXXIX.